

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

19 יוני 2018

עמ"ג 14247-03-18 נ' מדינת ישראל

לפני:

כבוד הנשיא אברהם סל - אב"ד
כבוד השופטת דבורה עטר
כבוד השופטת נאוה בכור

המעוררות

ת.ז. [redacted]

נגד

מדינת ישראל

המשיבה

נוכחים:

המעוררת ובא כוחה עו"ד משה אלון
ב"כ המשיבה עו"ד מיקי שרון

פרוטוקול

ב"כ המעוררת: חוזר על חודעת הערעור.

זה אחד התיקים הקשים מבחינה רגשית. מחד יש לנו קיפוח חיון של אדם, אולם יחד עם זאת, כאשר קוראים את גזר הדיון של בית משפט קמא, למעשה פרט לשורה התחתונה יש את כל הנימוקים מדוע צריך היה לאפשר למעוררת לרצות את העונש בעבודות שירות. בית משפט קמא אף ציין שאילו הייתה כבר עוברת הצעת החוק שמאריכה ל-9 חודשים, זה העונש שהיה ראוי ונכון.

נוצר מצב אבסורדי שבו כשל העובדה שהמעוררת לא זכתה שאותה הצעת חוק עוברת, היא צריכה לרצות את העונש מאחורי סורג וברית.

הנימוקים המרכזיים פה זה האשם התורם של המנוח. אני לא בא להטיל דופי חלילה באדם, אבל היו מחדלי חקירה שהשליכו ישירות על כך שלא נבדק אם המנוח אכן היה תחת השפעת אלכוהול. יש אחריות תורמת של המנוח, כאשר ההלך על הכביש בשעת לילה מאוחרת, והדבר מוריד מרמת האשמה של המעוררת. נקבע שרמת האשמה של המעוררת היא בינונית.

העונש הראוי בנסיבות העניין הוא עונש של פסילה מרתיעה, כפי שגם ניתנו 12 שנות פסילה, יחד עם עונש מאסר שיכול וירוצה בעבודות שירות, בנסיבות המיוחדות של תיק זה.

אני מודע לכך שיש ממנע רחב של פסיקה בנושא גרם מוות ברשלנות, אבל דווקא במקרה זה, לאור קביעותיו הנחרצות של בית משפט המחוזי בחיפה ושל בית משפט זה במקרים אחרים, הרי לאור רשלנותו התורמת של המנוח, לאור העובדה שיש פה נסיבות קשות, כפי שמורט בתסקיר שירות המבחן ובפני בית משפט קמא, של מי שבאמת נפגעה ועדיין נפגעת מההליך וקיבלה על עצמה אחריות רבה, כמי שגם חווה את הקשיים ואת רגשות האשם, אני באמת סבור שלא נפיק כלום ושום דבר בכך שנשלח

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

19 יוני 2018

עפ"ג 18-03-14249 נ' מדינת ישראל

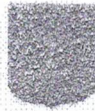
1 אותה לעונש מאסר מאחורי סורג וברית. כן נפיק תגלת, גם הרתעתית וגם עונשית, מכך שעונש
 2 הפסילה יישאר על כנו ומאידיך יופחת עונש המאסר שלה כך שתוכל לרצותו בעבודות שירות
 3 פה אין טעות של שיקול דעת אלא היסח דעת (מצטט מפסק הדין של בית משפט המחוזי בחיפה).
 4 אנו הבענו את צערנו בפני המשפחה. אני לא אומר שאדם שהולך על הכביש ראוי לעונש מוות, אבל
 5 המעשה לצערנו קרה. איזה הרתעה מעבר לפסילה נפיק מעצם שליחת המערערת למאסר מאחורי
 6 סורג וברית?

7
 8 **ב"כ המשיבה**: אני מסכים עם חלק לא מבוטל מדברי חברי. אני מסכים עם חברי שכל הנימוקים
 9 שקבעה השופטת קמא מובילים למסקנה שאליה פונה חברי והתלבטנו אם להגיש ערעור על גזר הדין,
 10 שאנו חושבים שהוא פחות מראוי, אבל בכל זאת יש בו מאסר בפועל ולכן לא הגשנו ערעור. אבל אני
 11 בהחלט חולק על הדרך שעשה בית משפט קמא והגיע לתוצאה אליה הגיע. לטעמי, הרשלנות של
 12 המערערת במקרה הזה היא רשלנות הרבה יותר מבינונית.
 13 אלכוהול לא היה בדמה. הסבירות היא שהיא נרדמה. יכול להיות שזה התחיל בחומר מיומנות של
 14 המערערת. לא הייתה תשובה שלה מה עשתה קודם לתאונה. בשעה 1 בלילה כל אחד מאיתנו עלול
 15 להירדם. העובדות מדברות על כך שיכול מאוד להיות שלו הולך הרגל היה על המדרכה, הוא גם היה
 16 נפגע. עובדה שהמערערת התחילה את התאונה בכך שהיא פגעה באופנוע וברכב האופנוע, שלמזלו
 17 הרב נפגע לא בצורה חמורה, אבל הרשלנות שלה היא כבדה. היא נסעה למעלה מ-4 שניות של נחיגה
 18 ברכיב מבלי להבחין במנוח. לא מדובר רק בחוסר מיומנות.
 19 מפנה לפסק דין בנסיבות דומות, שם התבדל הוא שהפגיעה הייתה במדרכה, אבל כל שאר הנסיבות הן
 20 דומות. הנסיבות הרפואיות במקרה שאליה הפניתי הוא יותר קשה. שם המערערת בת 53, נורמטיבית,
 21 כמו המערערת פה. אני חושב שתסקירים של שירות המבחן בתיק הזה פחות תורמים לבית המשפט.
 22 התסקיר של שירות המבחן מצביע על נזק שנגרם למערערת.
 23 בית המשפט לקח את הנימוק של רשלנות התורמת של המנוח פעמיים. מתדל החקירה, שאני לא בטוח
 24 שהוא מתדל חקירה, אני לא חושב שבית המשפט צריך לבדוק את רמת האלכוהול בדם של מנוח. יש
 25 בכך השלכות לא נעימות לבני משפחתו. עצם העובדה שהוא היה בכביש, זו עובדה שנלקחה לזכותה
 26 של המערערת והביאה את בית המשפט ל קבוע שמדובר ברמת רשלנות בינונית.

27
 28 **ב"כ המערער**: מהעדות ומהחומר עלה שהמנוח הלך בכביש מתנדנד והבוהן לא עשה כלום.

29
 30 **ב"כ המשיבה**: בנסיבות התאונה, כאשר בתחילה היא עלתה על המדרכה, אנו לא יודעים באיזה שלב
 31 המנוח הלך על הכביש. יכול להיות שעליית המערערת למדרכה הובילה אותו לכביש. אנו נמצאים
 32 בנקודה שבה אין מחלוקת עובדתית.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

19 יוני 2018

עפ"ג 14249-03-18 נ' מדינת ישראל

1 בית משפט זה אמר שכאשר מדובר בתאונה שקיפחה חיי אדם, רק בנסיבות מיוחדות לא נוטל על
2 הנאשם מאסר בפועל ממש.

3
4
5
6 פסק דין

7
8 המערערת הורשעה על פי הודאתה בגרימת מוות ברשלנות של הולך רגל שהלך על הכביש ובנהיגה
9 בקלות ראש ונידונה ל-7 חודשי מאסר לריצוי בפועל, ל-9 חודשי מאסר על תנאי בתנאים המפורטים
10 בגזר הדין ולפסילת רישיון נהיגה למשך 12 שנה.

11
12 הערעור מכוון כלפי חומרת עונש המאסר בפועל וב"כ המערערת טוען בהודעת הערעור ובטיעונו בפניו
13 כי שגה בית משפט קמא כאשר חרג לחומרה ממתחם הענישה הנחוג בעבירות דומות, שנעברו בנסיבות
14 דומות, כפי שהדבר בא לביטוי בפסיקה שהוגשה לבית משפט קמא ואשר הוגשה גם במהלך הדיון
15 בערעור.

16
17 ב"כ המערערת מפנה לנסיבותיה האישיות של המערערת ולמצבה הרפואי, בהיותה חולה במחלת
18 פיברומיאלגיה ובמחלת קרוון וכן הוא מפנה לרשלנותו התורמת החמורה של הולך הרגל שהלך על
19 הכביש במקום על המדוכה, כנראה בשל היותו שיכור, דבר שלא נבדק.

20
21 לטענת ב"כ המערערת, כפי שבית משפט קמא התבטא בעצמו, כל הנתונים הנ"ל היו צריכים להביא
22 את המערערת לריצוי מאסר בעבודות שירות, אך מאחר וטרם התקבלה הצעת החוק אשר מגדילה את
23 משך תקופת המאסר שניתן יהיה לרצותו בעבודות שירות מעבר ל-6 חודשים, אין לה למערערת אלא
24 לרצות 7 חודשי מאסר מאחורי סורג ובריה.

25
26 ב"כ המערערת טוען עוד כי האינטרס הציבורי ולא רק האינטרס של המערערת צריך לגרום לכך כי
27 היא תרצה מאסר בעבודות שירות, שכן מאסר מאחורי סורג ובריה עלול לגרום לרגרסיה במצבה,
28 במיוחד כאשר מדובר בעבירה ראשונה ובמאסר ראשון.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עמ"ס 18-03-14249 נ' מדינת ישראל

19 יוני 2018

1 בי"כ המשיבה מתנגד להקלה בעונש המאסר שהוטל על המערערת וטוען כי אלמלא כל הנימוקים
 2 לקולא שמנה בית משפט קמא, ראוי היה שהמערערת תרצה מאסר מאחורי סורג ובריה לתקופה
 3 ארוכה מזו שלה נידונה על ידי בית משפט קמא וגם תקופת המאסר הנוכחית לא מביאה להגשמת
 4 מטרות הענישה כאשר מדובר בגורם מוות בתאונת דרכים ולא מבטאות נכון את הצורך להעדיף את
 5 האינטרס של קדושת חיי אדם והצורך בהרתעה על פני נסיבות אישיות של הנהג, גורם המוות, כפי
 6 שקיימות לגבי המערערת.

7
 8 בי"כ המשיבה סומך עמדתו על מה שקבע בית משפט זה, במוותב אחר, בעפ"ת 37356-01-12 פלונות נ' **מדינת ישראל**, שבה דחה בית המשפט ערעור שהגישה המערערת על 8 חודשי מאסר ו-10 שנות פסילה
 9 שהוטלו עליה בגין גרימת מוות ברשלנות, כאשר פגעה בחזית רכבה במנוח שעמד באותו זמן על
 10 המדרכה, עליה עלתה בגלל נהיגה רשלנית.

11
 12 אף אנו, כמו בית משפט קמא וכמו שכתבו בתקדים הנ"ל וכפי שכתב בעי"פ 6755/09 אלמוג נ' מדינת
 13 ישראל ובפסיקה לא מעטה שבה הלך אחריה, איננו מתעלמים מהצורך להגן על הערך המקודש של
 14 חיי אדם ומהצורך להרתיע אחרים כמו המערערת, שנידונה לתקופת פסילה מלנהוג 12 שנה עליה אין
 15 ערעור, שלא לנהוג ברשלנות כפי שנהגה המערערת.

16
 17 בעניין רמת הרשלנות של המערערת, אנו מקבלים את עמדת בית משפט קמא לפיה מדובר ברשלנות
 18 ברמה בינונית ואנו התרשמנו כי חרף היותה של המערערת נהגת האמר, הרי תחילת הנהיגה שבסופה
 19 גרמה למות המנוח מקורה בחוסר מיומנות, שכן אין דומה נהיגה בשטח על פני נהיגה בכביש.
 20 גם אם מדובר ברשלנות, הרי העובדה שלא נזקמו לחובת המערערת עבירות תעבורה קודמות לאירוע
 21 שהסתיים במותו של המנוח, כמו נהיגה במהירות שאינה סבירה, הרי איננו מקבלים את טענת
 22 המשיבה כי מדובר ברשלנות בדרגה גבוהה.

23
 24 אכן, במקרים רגילים יש להעדיף את האינטרסים המוגנים הנ"ל על פני נסיבותיה האישיות של
 25 המערערת. אך במקרה זה יש במצבה הרפואי של המערערת, אשר למרות אותו מצב לא השתחררה
 26 מצה"ל מאותן סיבות אלא המשיכה לשרת בתפקיד אחר, משום נסיבות חריגות אשר בצירוף רשלנותו
 27 התורמת של המנוח, יש כדי לחרוג ממדיניות הענישה ולהצדיק הטלת עונש מאסר לריצוי בעבודות
 28 שירות, אף ללא קשר להצעת החוק שטרם נתקבלה.

29
 30 לאור כל האמור לעיל, אנו מקבלים את הערעור ומחליטים כי המערערת תרצה מאסר של 6 חודשים
 31 בעבודות שירות בכפוף לחוות דעת הממונה על עבודות שירות.
 32

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

19 יוני 2018

עפ"י 14249-03-18 נ"י מדינת ישראל

- 1 המערערת תתייצב לריצוי עבודות השירות בפני הממונה על עבודות שירות ביום 1.8.18 בשעה 08:00
- 2 לקליטה והצבה ללא צורך בהחלטה שיפוטית נוספת.
- 3 התנאים שנקבעו לעיכוב ביצוע עונש המאסר יעמדו בתוקפם עד לסיום עבודות השירות.
- 4
- 5
- 6
- 7
- 8 ניתן והודע היום ר' תמוז תשע"ח, 19/06/2018 במעמד ב"כ הצדדים והמערערת.
- 9

טווח בכור, שופטת

דבורה עזר, שופטת

אברהם טל, נשיא
אבי"י

- 10
- 11
- 12
- 13